

Nooit ideaal

Ruud van der Heijden

'n Mol-lij Ma-riet-je uit 'sHertogen bosch, deed zon-der te blozen haar bloesje steeds los. Maar
di - na uit Box-tel en Sien-tje uit Son, die rie pen geen gein-tjes want wij worden non, waar

Ur-su-la uit U-le-co-ten, hield al-les her-me-tisch ge-slo-ten. Ber-
Greet-je en Ger uit Ge-mon-de, per dag ze-ven vrij-ers ver-

slon-den. Zo is het maar zel-den of nooit i-de-aal. 'tIs te ar-me-tie-rig of

te ko-los-saal. Te wei-nig of te o-ver-dre-ven maar we moe-ten er mee le-ren le-ven

Wilfrida uit Waspik en Bertha uit Best,
die hadden aan vrijers ontzettend de pest.
Terwijl er met Doortje uit Dommelen,
't wat heel het dorp liep te rommelen.
En vrolijke Vera uit Valkenswaard,
die vree dat het klapte al was ze bejaard,
maar Hannemarie uit Hurwenen,
nam als ze moest kussen de benen.

De vrijers zowaar van Vanessa uit Vucht,
die vielen met bosjes zowat uit de lucht.
wat heb ik als maagd te verliezen,
sprak dartele Dora uit Diessen.
'n Story apart dat is Eva uit Esch,
probeerde veel vrijers; maar zonder succes
en doddige Drika uit Dussen,
die was kampioen in het kussen.

Sabina uit Schijndel, die vree met plezier,
de achterdeur stond dag en nacht op 'n kier,
maar mooie Moniek uit de Made,
riep al na één kus om genade.
De brave Berdina uit Bergen op Zoom,
die was voor de liefde te deugdzaam en
vroom,
määr enige Eefje uit Etten,
wou kussen en dan pimpampetten.